

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Skupnjak Marija god. i Ivan

UTORAK - 7.30 + Špiranec Stjepan i obitelj i Lacko Agata

SRIJEDA – kapelica - sv. Matej ap. 7.30 + Majcen Gabrijel

ČETVRTAK - 7.30 + Rog Josip, Mraz Josip god. i roditelji

PETAK - 7.30 + Jagačić Mijo god.

SUBOTA - 19.00 - skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA – 26. KROZ GODINU

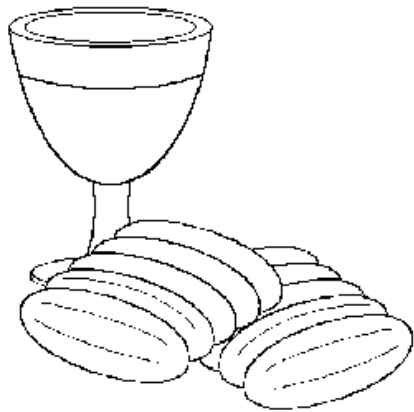
7.30 + župna

9.30 + Skupnjak Ivan (*Ludbreška*)

11.00 + Vugrinec Stjepan god.

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Dječji zbor – petak u 18.00, Ministranti -
subota u 10.00, Kreativna radionica za svu djecu - subota u 14.00

ISUS KRIST – KRUH ZA ŽIVOT SVIJETA

Kruh je simbol svega za čim gladujemo, što nas hrani, od čega i iz čega možemo živjeti. Kada u molitvi Očenaša molimo - *kruh naš svagdašnji daj nam danas* - tada u toj molitvi izričemo želju da nas Bog blagoslovi svime onime što nam je potrebno za život. Molimo Gospodina da utaži našu glad i da nikada ne budemo gladni. U ovoj molitvi očituje se i vjera u Nebeskog Oca koji nam daruje život, a zajedno sa životom ne može nam ne dati za život potrebnu hranu i sva odgovarajuća tvarna i duhovna dobra...

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vugrinec; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
rujan, 2011. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

broj 43 (147)

18. rujna 2011.

25. NEDJELJA KROZ GODINU

BOG ZA SVAKOGA

Svjestan sam toga, ali kao da to ne mogu
odmah lako prihvatiti.

Tvoja logika nije logika čovjeka.

Katkada zaista ne mogu

ODMAH razumjeti Tvoj stav, dobrotu i
ljubav učinjenu ili darovanu drugome.

Uvijek sam sebi najvažniji ja sam.

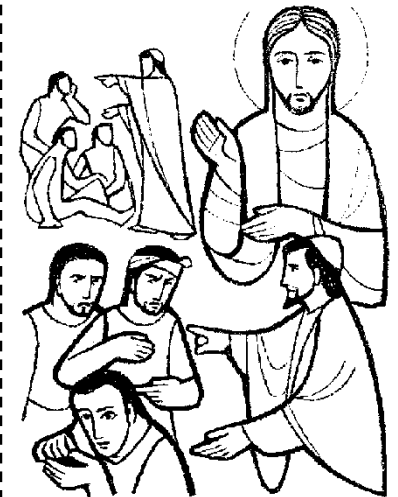
Ja, pa ja, pa neko vrijeme nitko,
pa opet ja. Ja i samo ja.

Ali kod Tebe nije tako. Tebi je važan svatko.

Bio to onaj koji je oduvijek s Tobom,
ili bio to onaj koji je tek nekoliko sati uz
Tebe. Ti voliš sve i što je najvažnije,
pravedan si prema svima.

Želim Te više puta staviti u svoje kalupe
mjerila, ali izmičeš. I to s pravom.

Tvoja logika nije moja logika. Zato te molim
da mi oprostiš kada sam Tebe stavljao na
svoje norme, kada sam sebe stavljao na
Tvoje mjesto i kada sam bio ljubomoran
što su i drugi dobili mogućnost
biti uz Tebe i spasiti se.

Popričesna molitva

Gospodine,
ti nas hraniš
svojim otajstvima.
Odgajaj nas neprestano
uredbama svoga milosrđa,
da plodove otkupljenja
donosimo
i u otajstvima
i u vladanju.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Isus je uvijek aktualan. Njegove prisposode su suvremene kako u ono davno doba kad ih je izrekao, tako isto i danas u ovo naše moderno vrijeme. Ovih dana svi oni koji imaju vinograde ubiru plodove svoga truda i muke. Neki možda imaju tako velike vinograde da trebaju radnike koji će brati grožđe za novac. Upravo o takvim radnicima govori nam Isus u današnjoj prisposobi. Govori nam o radnicima prvog i posljednjeg sata koji na kraju dobivaju jednaku plaću.

Je li gospodar zbog takve raspodjele plaće nepravedan? Ako malo bolje razmislimo, vidjet ćemo da nije: on se s radnicima dogovorio o visini dnevnice i nju im je u cijelosti isplatio. Pošteno im je dao koliko su zaradili. Ali zašto bi netko imao nešto protiv ako gospodar želi i onim posljednjim radnicima dati čitavu dnevnicu. On je nagradio njihovu dobru volju i omogućio im je da pristojno prehrane svoju obitelj. Tu je na djelu gospodarova ljubav; tu je na djelu njegovo milosrđe. Dakle, oni prvi su primili plaću po pravедnosti, po pravdi, a svi ostali po milosrđu i ljubavi.

Zašto su se onda bunili oni radnici koji su radili čitavoga dana? Sve bi bilo dobro da su oni prvi primili svoju zasluženu plaću i otišli kući, da nisu vidjeli koliko su dobili ovi posljednji. Ali, kako je bilo obrnuto u njima se pojavila jedna strašna i opaka bolest koja se zove jal – zavist!

Moramo priznati da se s tom opakom bolešću i svi mi tako često susrećemo. Zbog jala i zavisti mnogi su tako nesretni. A to ne bi smjelo biti tako. Trebali bi biti sretni s onim što imamo: jer sve što imamo, sve je to dar Božji, sve je to plod Božje ljubavi i milosrđa.

Isus nas ovom današnjom prisposobom želi ohrabriti a ne učiniti zavidnima. Bog želi da se svi ljudi spase. Bog svakog čovjeka zove u svoj vinograd – u svoje kraljevstvo. Samo pitanje je hoćemo li se mi odazvati!?

Dok god smo ovdje na zemlji šansa postoji. A kada će se čovjek konačno odazvati Bogu, kada će odgovoriti na njegov poziv, to je stvar svakog pojedinca, to je stvar našeg odabira i našeg života. Nagrada je uvijek ista: život u kraljevstvu Božjem. Samo nemojmo odgađati s odazivom na Božji poziv jer nitko od nas ne zna koliko mu je još dana i godina na raspolaganju.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

BITI APOSTOL

Riječ apostol je danas izgubila svoje izvorno značenje. Kada sami kažemo riječ apostol mislim da tada prvo pomislimo na Isusove prve učenike, a ne na nešto što bi sami trebali biti. Radije govorimo o menaderima, trgovačkim putnicima, poslovnim parterima itd. Živimo u svijetu kad se sve promatra kroz prizmu materijalnog. Tako i kad sami biramo buduću školu, fakultet, zanimanje ili posao na prvom mjestu nam je da taj posao bude dobro plaćen. Takav stav nije posve pogrešan, jer je normalno da se čovjek brine za svoju egzistenciju. No, osim našeg svakodnevnog poslanja, mi kršćani smo pozvani na još jedno poslanje, a to je biti apostol.

Glagol «apostello» znači odaslati. SZ zna za običaj upućivanja poslanika, kojima pripada isto poštovanje kao i kralju koji ih šalje. Jednako Pavao prati pisma za sinagoge u Damasku, namjeravajući progoniti Isusove vjernike. On je dakle izaslanik saduceja. Crkva preuzima taj običaj, kad iz Antohije i Jeruzalema upućuje Barnabu i Silu s pismima. Sve nam to govori da je apostol predstavnik onoga koji ga šalje. Isus izabire dvanaestoricu da budu s njime i od njega uče. No, oni neće uvijek ostati samo učenici, nego će postati apostoli koji će druge učiti. Apostoli su Isusov drugi «ja», a to se očituje kroz slijedeće riječi : «Tko vas sluša, mene sluša. Tko vas prezire, mene prezire. Tko prezire mene, prezire onoga koji me je poslao.» Apostoli se nemaju pravo uzoholiti i svoju službu shvatiti samo kao počasan naslov (preuzvišeni, maestro....) te zaboraviti na onoga koji ih je poslao. Kada netko kaže ja sam kršćanin to bi onda trebalo značiti da i živi kao kršćanin. Kršćanstvo je više služba nego naslov.

